

Arrest

**nr. 100 364 van 2 april 2013
in de zaken RvV X en X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X en X, op 10 december 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 november 2012 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 31 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen verklaren van Russische nationaliteit te zijn en geboren te zijn op respectievelijk 26 maart 1973 en 21 augustus 1975.

De eerste verzoekende partij dient op 7 januari 2010 een asielaanvraag in. Deze resulteert in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2010 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen deze beslissing dient de eerste verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van de Raad van 16 december 2010 met nr. 53 252 wordt de eerste verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De tweede verzoekende partij dient op 10 september 2008 een asielaanvraag in. Deze resulteert in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2008 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen deze beslissing dient de tweede verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van de Raad van 27 februari 2009 met nr. 24 047 wordt de tweede verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 7 november 2012 wordt aan elk van de verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) uitgereikt. Dit zijn de bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum. (...)”

2. Over de rechtspleging

2.1. Op 10 december 2012 dienen de verzoekende partijen een beroep in tegen de bestreden beslissingen. Dit beroep is gekend onder rolnummer 114 683. Op dezelfde dag dienen de verzoekende partijen een beroep in tegen dezelfde beslissingen, gekend onder rolnummer 114 687. Vermits beide beroepen werden ingediend tegen dezelfde beslissingen, namelijk 2 bijlagen 13quinquies van 7 november 2012, en het enig middel in beide zaken nagenoeg identiek is, acht de Raad het passend beide zaken samen te voegen.

2.2. Waar de verzoekende partijen in de beschikkende gedeelten van elk van hun verzoekschriften vragen de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij, wijst de Raad er op dat de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging genieten, zodat geen van beide partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. De beroepen zijn immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

De Raad wijst er op dat hij bij arrest nr. 100 363 van 2 april 2013 de beslissing van 29 oktober 2012 vernietigt waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ongegrond werd verklaard. Aangezien de beslissing die handelt over de ongegrondheid van de aanvraag van de verzoekende partijen om verblijfsmachtiging om medische redenen wordt vernietigd, vallen de verzoekende partijen terug op een op 13 oktober 2010 ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Zij beschikken derhalve opnieuw over een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvraag en hebben op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet met name recht op een attest van immatriculatie en kunnen derhalve niet het voorwerp uitmaken van bevelen om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg acht de Raad het passend om de huidige bestreden beslissingen uit het rechtsverkeer te halen omwille van de goede rechtsbedeling.

Daar de middelen van de verzoekende partijen aan voorgaande vaststelling geen afbreuk kunnen doen, dienen zij niet te worden besproken.

De bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd.

4. Korte debatten

Aangezien de bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd, is er grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vorderingen tot schorsing, als accessoria van de beroepen tot nietigverklaring, zijn zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken 114 683 en 114 687 worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 november 2012 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies) wordt vernietigd.

Artikel 3

De vorderingen tot schorsing zijn zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN